

26 Ιανουαρίου, 1989

[Α.ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΡΑΜΒΗ,

Εφεσείων

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ.823).

*Αίτηση Ακυρώσεως — Απόσυρση χωρίς όρους — Κατά πόσο είναι δυνατή η επαναφορά της Αιτήσεως Ακυρώσεως — Όταν η απόσυρση είναι εκούσια και ρητή χωρίς όρους ή επιφύλαξη, θεωρείται εγκαταληφθείσα και δεν είναι δυνατή η επαναφορά της — Η υπόθεση **Μαραγκός Λτδ. ν. Δημοκρατίας** (1979) 3 Α.Α.Δ.78 διακρίνεται από την παρούσα υπόθεση.*

5

Το θέμα, που έχει προκύψει στην υπόθεση αυτή, φαίνεται από το πιο πάνω εισαγωγικό σημείωμα. Η αίτηση επαναφοράς της Αιτήσεως Ακυρώσεως, που είχε αποσυρθεί χωρίς όρους και επιφύλαξη και κατά συνέπεια απορριφθεί, απορρίφθηκε πρωτόδικα από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ο αιτών άσκησε έφεση. Απορρίπτοντας την έφεση το Ανώτατο Δικαστήριο διατύπωσε τη νομική αρχή, που διαφαίνεται από το πιο πάνω εισαγωγικό σημείωμα και διέκρινε τα γεγονότα της υποθέσεως **Μαραγκός Λτδ.** (ανωτέρω) από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, γιατί στην υπόθεση **Μαραγκός** είχε ρητά επιφυλαχθεί δικαίωμα επαναφοράς της Αιτήσεως Ακυρώσεως, αν οι όροι, εν όψει των οποίων είχε αποσυρθεί, δεν εκπληρώνονταν.

10

15

20

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή σχετική με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ρούσος ν. Δημοκρατίας (1985)3 Α.Α.Δ.119,

5 Τσίγκης ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ.1262,

Μαραγκός ν. Δημοκρατίας (1979) 3 Α.Α.Δ.78.

10 Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Κούρρη, Δ.) ημερομηνίας 29 Ιουνίου 1988 (Αρ.Προσφ.421/86)* με την οποία αρνήθηκε επαναφορά της προσφυγής την οποία ο εφεσείων απέσυρε διά του δικηγόρου του.

15

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Εφεσείοντα.

20

Π.Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσίβλητο.

Γ.Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιάφερομένο μέρος.

25

Cur. adv. vult .

30

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με την έφεση αυτή ο εφεσείων προσβάλλει την απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού με την οποία αρνήθηκε την επαναφορά της προσφυγής αρ. 421/86 την οποία ο εφεσείων διά του δικηγόρου του είχε αποσύρει την 9 Δεκεμβρίου, 1987.

Το σχετικό πρακτικό αναφέρει τα πιο κάτω:-

35

"κος. Αγγελίδης: υπάρχει σήμερα ενώπιον του Δικαστηρίου η υπόθεση Αρ.8/87, ορισμένη για ακρόαση η οποία καταχωρήθηκε μετά την καταχώρηση της υποθέσεως Αρ.421/86, η οποία έχει το ίδιο αντικείμενο. Υπό τας περιστάσεις αποσύρω την προσφυγή Αρ. 421/86.

40

---

* (1988) 3 Α.Α.Δ.1314

κος. Κατζηδημητρίου: Δεν απαιτώ έξοδα.

κος. Τσαγγαρίδης: Δεν απαιτώ έξοδα.

Δικαστήριο: Υπό τας περιστάσεις η προσφυγή απορ- 5
ρίπτεται χωρίς διαταγή διά έξοδα."

Σχετικά με αυτό το πρακτικό αξίζει να γίνει αναφορά 10
επίσης στην απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου στην προ-
σφυγή Αρ. 8/87, που είναι το αντικείμενο της Α.Ε. 775 και
την οποία θα επιληφθεί το Δικαστήριο τούτο μετά τη συμ-
πλήρωση της παρούσας διαδικασίας. Το σχετικό απόσπα-
σμα αναφέρει ότι "κατά την ημέρα ακρόασης της Προσφυ- 15
γής Αρ.8/87, που ήτο την 9ην Δεκεμβρίου 1987, ο αιτητής
μέσον του Δικηγόρου του απέσυρε χωρίς επιφύλαξη την
Προσφυγή Αρ. 421/86 και σαν επακόλουθο η προσφυγή
απερρίφθη".

Τα γεγονότα που σχετίζονται με την έφεση αυτή είναι 20
σε συντομία τα ακόλουθα. Ο εφεσείων διά του δικηγόρου
του αμφισβήτησε ή ζήτησε να πληροφορηθεί από την Επι-
τροπή Δημόσιας Υπηρεσίας σχετικά με τα προσόντα του
ενδιαφερομένου μέρους Ανδρέα Δημητρίου. Σαν αποτέλε-
σμα της απάντησης την οποία η Επιτροπή έδωσε και κοι- 25
νοποίησε σε αυτόν με την επιστολή της 26 Μαΐου 1986 κα-
ταχώρησε την προσφυγή Αρ.370/86. Καίτοι ο εφεσείων
στην προσφυγή εκείνη ζητούσε αναστολή της διαδικασίας
της επιλογής για προαγωγή, η Επιτροπή προχώρησε με
την καθιερωμένη διαδικασία και με απόφασή της επέλεξε 30
και προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως τον καλύτε-
ρο των υποψηφίων και ασφαλώς ως κατέχοντα τα προσό-
ντα για τέτοια προαγωγή. Ο εφεσείων καταχώρησε τότε
την προσφυγή 421/86 προσβάλλων την προαγωγή αυτή.

Ένας από τους νομικούς λόγους πάνω στους οποίους 35
στηρίζετο η προσφυγή του εκείνη ήτο ότι το ενδιαφερόμε-
νο πρόσωπο δεν κατείχε τα απαραίτητα προσόντα. Κατά
τη διάρκεια της διαδικασίας ο εφεσείων, υπέβαλε στην
Επιτροπή στις 19 Ιουλίου 1986 επιστολή με την οποία ζη- 40
τούσε επανεξέταση του θέματος των προσόντων του εν-
διαφερομένου μέρους. Πράγματι επακολούθησε εξέταση
από την Επιτροπή, του θέματος και μετά από διαδικασία
η Επιτροπή με απόφασή της πληροφόρησε τον εφεσείοντα

5 ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχε τα προσόντα. Σαν αποτέλεσμα αυτής της επιστολής καταχωρήθηκε η προσφυγή Αρ.8/87, η οποία και εκκρεμούσε ενώπιον του ιδίου Δικαστή όπως και η προσφυγή Αρ.421/86. Την 9ην Δεκεμβρίου 1987, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, η προσφυγή Αρ. 421/86, αποσύρθηκε.

10 Μετά την έκδοση όμως της απόφασης στην προσφυγή Αρ. 8/87, με την οποία ο Δικαστής ακύρωσε την προαγωγή και μεταξύ άλλων λόγων υιοθετούσε την εισήγηση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν κατείχε τα υπό των Σχεδίων Υπηρεσίας προνοούμενα προσόντα, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταχώρησε Έφεση στις 19 Ιανουαρίου 1988, και ο εφεσείων στις 9 Φεβρουαρίου 1988 καταχώρησε την
15 παρούσα αίτηση επαναφοράς της προσφυγής Αρ. 421/86, η οποία αίτηση επαναφοράς απορρίφθηκε και εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση.

20 . Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο στην Αναθεωρητική του Δικαιοδοσία έχει εξουσία να επαναφέρει προσφυγές που απορρίφθηκαν με απόφαση δική του δυνάμει του Άρθρου 146.4 του Συντάγματος και με βάση τις Γενικές Συμφύουσες Εξουσίες του και ότι η εξουσία αυτή ασκείται στην κατάλληλη περίπτωση βάσει συγκεκριμένων γεγονότων.
25

30 Προς ενίσχυση της θέσης του αυτής μας παρέπεμψε στις υποθέσεις *Ρούσος ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ 119 στην οποία ο πρωτόδικος Δικαστής απέρριψε την προσφυγή θεωρηθείσα από αυτόν εκ πρώτης όψεως σαν εγκαταλειφθείσα από τον αιτητή ένεκα της μη εμφάνισης του δικηγόρου του κατά την ημέρα της δίκης. Η ολομέλεια κατ' έφεση διατύπωσε την αρχή ότι μια προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 η οποία θεωρήθηκε ως εγκαταλειφθείσα και ακολούθως απορρίφθηκε, πρέπει να επαναφερθεί αν
35 στην πραγματικότητα δεν εγκαταλείφθηκε ούτως ώστε το Δικαστήριο να προχωρήσει να εξετάσει σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος και ειδικά την παράγραφο 4 αυτού και ότι η επαναφορά της είναι θέμα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα ενός Δικαστού που χειρίζεται τέτοια προσφυγή. Είναι φανερό λοιπόν ότι η υπόθεση αυτή διαφοροποιείται ένεκα της διαφοράς που υπάρχει στα γεγονότα της παρούσας έφεσης.
40

Αναφέρθηκε επίσης στην υπόθεση *Τσίγκης ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1262 και ειδικά στη σελίδα 1267 όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

"As it appears from the aforementioned affidavit of counsel for the applicant that this recourse has never been actually abandoned I have to determine it in accordance with Article 146.4 and in order to do so I have to reinstate it, inasmuch as it was dismissed on the incorrect assumption that, due to the long delay of counsel for the applicant to file his written address, it had been abandoned." 5 10

Αξίζει όμως στο σημείο αυτό να ολοκληρώσουμε το τι λέχθηκε στην υπόθεση αυτή, με αναφορά στη σελίδα 1266 όπου λέγονται τα ακόλουθα: 15

"Thus unless a recourse has to be dismissed because one of the prerequisites under Article 146 entitling the applicant to file it does not, or ceases, to, exist, or because it is abated due to disappearance of its subject - matter, or it is, actually, abandoned or withdrawn and it is dismissed for that reason, it can only be disposed of in the manner set out in the aforequoted paragraph 4 of Article 146. 20 25

Before proceeding any further it should be pointed out that even if a recourse has been abandoned by mistake it may be reinstated (see, in this respect, for example, the Decision of the Council of State in Greece in case 383/1973)." 30

Μας έχουν παραπέμψει επίσης στην υπόθεση *Μαργκόσ Λτδ. ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 78, στη σελίδα 79, η οποία επαναφέρθηκε κατόπιν απόρριψής της από το Δικαστήριο και της οποίας όμως το σχετικό πρακτικό της απόρριψης της υπόθεσης που αξίζει να αναφερθεί ήταν το ακόλουθο:- 35

..."Case struck out accordinly. Applicant to be at liberty to apply for this Case to be reinstated (so that it may be determined) if the terms on the basis of which it 40

has been withdrawn are not implemented".

Είναι φανερόν ότι το Δικαστήριο τούτο έχει εξουσία να επαναφέρει υποθέσεις οι οποίες απορρίφθηκαν όταν υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις κατά τό Νόμο και τα γεγονότα. Δεν θα θέλαμε να γενικεύσουμε στην απόφαση αυτή τη θέση μας αναφορικά με το θέμα αυτό, και θα περιοριστούμε μόνο στις νομικές αρχές που σχετίζονται με τα γεγονότα της υπόθεσης αυτής. Είναι φανερό βέβαια ότι εις μεν την υπόθεση *Τσίγκης* (άνωθι) διατυπώνεται η αρχή ότι μια υπόθεση μπορεί να απορριφθεί διότι δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις του Άρθρου 146 που να δίδουν το δικαίωμα στον αιτητή να την καταχωρήσει ή παύουν να υπάρχουν ή διότι έχει καταργηθεί λόγω της εξαφάνισης του αντικειμένου της ή στην πραγματικότητα έχει εγκαταληφθεί ή αποσυρθεί και απορρίπτεται για το λόγο αυτό. Οπότε το Δικαστήριο δεν έχει άλλη εκλογή παρά να εφαρμόσει την παράγραφο 4 του Αρθρου 146. Η υπόθεση *Μαραγκός* διαφοροποιείται από την παρούσα υπόθεση διότι εκεί αποσύρθηκε η υπόθεση και απορρίφθηκε κάτω από όρους και δίδεται στον αιτητή το δικαίωμα να αποταθεί στο Δικαστήριο για την επαναφορά της για να επανεκδικαστεί πάνω στην ουσία αν οι όροι με βάση τους οποίους αποσύρθηκε δεν τύγχαναν εφαρμογής. Επομένως η υπόθεση *Μαραγκός* δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση μια και τα γεγονότα είναι διαφορετικά.

Το Δικαστήριο τούτο, έχοντας υπόψη τα γεγονότα της υποθέσεως όπως έχουν αναφερθεί πιο πάνω, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση για επαναφορά της προσφυγής Αρ. 421/86, δεν μπορούσε να επιτύχει και ορθά απορρίφθηκε από τον ευπαιδευτο Δικαστή που τη δίκασε πρωτόδικα και η έφεση αυτή αποτυγχάνει διότι εκτός των άλλων λόγων δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα από το ιστορικό και τα γεγονότα όλων των υποθέσεων που σχετίζονται με αυτή ότι υπήρξε οιαδήποτε επιφύλαξη ή ότι η απόσυρση της αγωγής έγινε κάτω από οποιουσδήποτε όρους, και μια προσφυγή που ρητά και εθελούσια αποσύρεται πρέπει να θεωρείται σαν εγκαταλειφθείσα και δεν μπορεί να επαναφερθεί. Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.